

РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ

Дорош О.С., доктор економічних наук, професор,
Мельник Д.М., Свиридова Л.А., аспіранти,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
e-mail: dorosholgas@ukr.net

Статтю присвячено проблемам, пов'язаним із реформуванням системи управління земельними ресурсами з часу започаткування земельної реформи і по теперішній час. Така потреба виникла із-за чергової спроби здійснити реорганізацію структури земельних органів. На підставі здійсненого аналізу щодо повноважень центрального органу виконавчої влади, органів місцевого самоврядування з'ясовано, що новостворена служба Держгеокадастру не сприяє ефективності системи управління, перш за все на національному рівні, оскільки здійснює функції не передбачені як «Положенням про Держгеокадастр», так і іншими нормативними документами. Крім того, на місцевому рівні виявлено відсторонення місцевого самоврядування у вирішенні питань у сфері земельних відносин. В кінцевому підсумку - запропоновано перерозподіл повноважень на системній основі на рівні центральних органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування з метою реформування системи управління земельними ресурсами з врахуванням децентралізаційних процесів в Україні.

Ключові слова: управління земельними ресурсами, Держкомзем, Держземагентство, Держгеокадастр, Мінрегіон, Мінагрополітики, функції, повноваження, центральні органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування

Постановка проблеми.

Конституцією України визнано землю основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави (ст. 14). Цим законодавчим документом (ст. 41) передбачено, що кожен має право володіти, користуватися та розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності. Використання власності не може погіршувати природні яко-

сті землі. Ст. 13 Конституції України декларує, що земля є об'єктом права власності українського народу. Від імені українського народу права власника здійснюють органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

За Земельним кодексом України, Законами України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про землеустрій», «Про місцеві державні адміністрації», «Про охорону земель» тощо органи державної влади

і органи місцевого самоврядування здійснюють конкретні заходи щодо реалізації державної земельної політики на регіональному та місцевому рівнях. Вказані органи наділені відповідними правовими, економічними, організаційними та контролюючими повноваженнями для забезпечення раціонального і ефективного використання земель. Однак чинним законодавством не в повному обсязі визначено механізми та інструменти цієї особливої охорони.

Відсутність дієвої системи управління земельними ресурсами, перш за все на національному рівні, незгодженість діяльності місцевих органів влади щодо соціально-економічного розвитку територіальних громад із врахуванням їх інтересів, відсторонення місцевого самоврядування у вирішенні питань у сфері земельних відносин, недостатність бюджетного фінансування розвитку території ведуть до неефективного використання земельних ресурсів, погіршення інвестиційної привабливості територій, зростання соціальної напруги на селі.

Тому виникла необхідність здійснення перегляду на системній основі концептуальних орієнтирів і пріоритетів розподілу функцій управління земельними ресурсами на рівні центральних органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування з метою їх оптимізації.

Аналіз останніх наукових досліджень і публікацій. Теоретичні та методичні підходи щодо формування цілісної системи управління земельними ресурсами та землекористуванням досліджували такі науковці, як В. Горлачук, Г. Гуцуляк, Ю. Гуцуляк, Л. Новаковський, А. Сохнич, А. Третяк, Н. Третяк та інші. У зв'язку з

черговою спробою здійснити реорганізацію структури земельних органів управління на рівні центральних органів виконавчої влади виникла необхідність у детальному вивченні нормативного документу «Положення про Державну службу України з питань геодезії, картографії та кадастру» на відповідність його положень функціонування системи управління земельними ресурсами в умовах децентралізації влади.

Мета статті – здійснити перегляд на системній основі концептуальних орієнтирів і пріоритетів розподілу функцій управління земельними ресурсами на рівні центральних органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та запропонувати перерозподіл повноважень на системній основі.

Виклад основного матеріалу.

Ситуація, яка склалася в Україні, диктується недосконалістю економічного та правового регулювання земельних відносин та відсутністю державного регулювання й адміністрування розвитку землекористування, відстороненням чи самоусуненням місцевого самоврядування від вирішення питань у сфері земельних відносин на селі та відсутністю дієвої системи управління земельними ресурсами перш за все на національному рівні.

Державне регулювання як складова управління – це процес, що поєднує об'єкт, регулятор та орієнтир руху і у земельних відносинах здійснює три основні функції: регулювання, стимулювання та оперативне управління процесом [1]. Тому за ситуації, коли державне управління поетапно витісняється та звужується

ся його функції, воно не відповідає сучасним світовим тенденціям, виникає необхідність здійснення перегляду на системній основі концептуальних орієнтирів і пріоритетів розподілу функцій управління земельними ресурсами системи центральних органів виконавчої влади з метою їх оптимізації.

Із започаткуванням земельної реформи в незалежній Україні та на виконання її завдань, постановою Кабінету Міністрів України «Питання Державного комітету України по земельних ресурсах» від 22 червня 1992 року за № 345 утворено центральний орган виконавчої влади в системі управління земельними ресурсами – Державний комітет України по земельних ресурсах (далі – Держкомзем України). Цією постановою затверджено Положення про Держкомзем України, в п. 1 і 2 якого визначено основні його функції. Держкомзем України вважався підвідомчим органом Кабінету Міністрів України, до повноважень якого віднесено: реалізацію державної політики в галузі земельних відносин, сприяння структурній перебудові економіки, формування системи заходів щодо забезпечення організації раціонального використання земель України. У межах своєї компетенції Комітет організовував виконання актів законодавства України і здійснював систематичний контроль за їх виконанням. Центральний орган виконавчої влади узагальнював практику застосування законодавства з питань, що належать до його компетенції, розробляв пропозиції щодо його вдосконалення та вносив їх на розгляд Кабінету Міністрів України.

Земельним кодексом України 1992 р. та постановою Верховної Ради України «Про прискорення земель-

ної реформи та приватизацію землі» на 1992-2001 рр. було визначено, що основною метою державної земельної політики, а відповідно, і метою управління земельними ресурсами, є реформування власності на землю, сприяння розвитку різноманітних форм господарювання, утвердження господаря на селі з метою поліпшення її використання та охорони.

За цей період управлінські структури орієнтувались на комплексне вирішення питань організації землекористування та земельних відносин. Надання прав державного управління земельними ресурсами Міністерству сільського господарства було логічним з позиції важливості та землемісткості сільськогосподарської галузі. Функціонування Держкомзему України передбачало дію місцевого самоврядування та інших органів з управління земельними ресурсами, координацію землевпорядних заходів. Адже землеустрій, ведення обліку та оцінка земель, охорона ґрунтів від деградації та рекультивация порушених земель, земельний кадастр та моніторинг земель, контроль за використанням та охороною земель належать до основних управлінських дій на земельні ресурси.

З урахуванням цієї постанови були сформовані управлінські органи Державного комітету України із земельних ресурсів (далі – Держкомзем) в центрі та регіонах (згідно з Указом Президента України від 14 серпня 2000 року № 970/2000) як орган управління земельною реформою і земельними ресурсами. Зміна у назві центрального органу виконавчої влади відбулась таким чином: Державний комітет України по земельних ресурсах змінено на Державний комітет України із земельних ресурсів.

За Основними напрямками земельної реформи в 2001-2005 рр., схваленими Указом Президента України 30.05.2001 року, основною метою земельної реформи було визначено забезпечення ефективного використання та покращення якісного стану земельних ресурсів, створення оптимальних умов для покращення соціального, інвестиційного й виробничого потенціалів землі та перетворення її на капітал. Реалізація цього документу мала забезпечити прискорення завершення в країні земельної реформи та створення ефективного механізму регулювання земельних відносин та державного управління земельними ресурсами. Зокрема, було передбачено забезпечити розмежування повноважень органів державної влади і органів місцевого самоврядування щодо управління земельними ресурсами. Через непрофесійний підхід до управління у сфері земельних відносин ні перше, ні друге не було реалізоване.

Уже з прийняттям 25 жовтня 2001 р. нової редакції Земельного кодексу [5] основною метою державної земельної політики, а відтак і управління в галузі земельних відносин, є забезпечення права на землю громадян, юридичних осіб, територіальних громад та держави, раціонального використання та охорони земель (ст. 4), створення сприятливого економічного середовища та поліпшення стану природних ландшафтів (ст. 182). Згідно з такою метою управління обґрунтовувалися зміни, спрямовані на удосконалення системи управління земельними ресурсами.

Проте земельна реформа не завершена, не в повній мірі здійснено роздержавлення земель, не завершено земельно-приватизаційні процеси,

не забезпечено ефективного моніторингу за станом земель, не створено належної системи Державного земельного кадастру. У держави для здійснення управління землекористуванням відсутня відповідна землепорядна, містобудівна, екологічна документація.

Такі проблеми в галузі земельних відносин потребують негайного та суттєвого втручання у реформування земельної політики, а отже, реформування органу державного управління земельними ресурсами.

З метою удосконалення системи державного управління земельними ресурсами та контролю за їх використанням й охороною (у зв'язку зі створенням єдиної системи державної реєстрації земельних ділянок, нерухомого майна та прав на них у складі державного земельного кадастру) та державного регулювання у сфері оцінки земель, Указом Президента України від 8 квітня 2011 року № 445 затверджене Положення про Державне агентство земельних ресурсів України, згідно з яким цей орган є правонаступником Державного комітету України із земельних ресурсів.

Державне агентство земельних ресурсів України (далі – Держземагенство України) є центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів та топографо-геодезичної і картографічної діяльності, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра аграрної політики та продовольства України (далі – Міністр), входить до системи органів виконавчої влади і забезпечує реалізацію державної політики у сфері земельних відносин і топографо-геодезичної та картографічної діяльності.

Держземагенство України у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, наказами Міністерства аграрної політики та продовольства України, іншими актами законодавства України, дорученнями прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства України, дорученнями Президента України та Міністра.

Одним із важливих напрямів раціонального поділу праці в управлінні є забезпечення раціонального співвідношення централізації та децентралізації в делегуванні повноважень центральної гілки влади.

Аналіз функцій органів виконавчої влади та місцевого самоврядування в управлінні земельними ресурсами свідчить, що існує певне їх дублювання. Причому виявлено у Держземагенстві України функції, які не властиві державному управлінню, а саме: здійснення землеустрою, заходів з розвитку ринку земель, надання платних послуг та ін.

Частина функцій дублюється Міністерством охорони навколишнього природного середовища (далі – Мінприроди), Міністерством аграрної політики та продовольства України (далі – Мінагрополітики), Міністерством юстиції України (далі – Мінюсту України) та місцевими державними адміністраціями й органами місцевого самоврядування. Наприклад, розробка і здійснення організаційних, економічних, екологічних та інших заходів із раціонального використання та охорони земель, відтворення і підвищення родючості ґрунтів є функцією Мінагрополітики, а забезпечення правового режиму

земель природоохоронного, оздоровчого і рекреаційного призначення – Мінприроди, реєстрація речових прав на нерухоме майно – Мінюсту України.

На наш погляд, Держземагенство України не може одночасно здійснювати ведення і контроль державного обліку і реєстрації земель, формувати достовірну інформацію про земельні ділянки та їх використання. Також Агентство не може одночасно здійснювати державний контроль за порядком набуття і реєстрації прав на землю та організовувати продаж земельних ділянок.

Згідно з Положенням про Держземагенство України, його основним завданням є підготовка пропозицій з формування державної політики у сфері регулювання земельних відносин та участь у її реалізації.

Ст. 15 Земельного кодексу України чітко визначає завдання центрального органу виконавчої влади в галузі земельних відносин. До них, зокрема, крім зазначеного, належать: координація земельної реформи, здійснення контролю за землекористуванням, ведення земельного кадастру, розробка програм використання й охорони земель, які, згідно з Положенням про Агентство, визначаються як самостійні основні завдання. Однак вони, як і інші види управлінської діяльності, є складовими регулювання земельних відносин (ст. 6-17 Земельного кодексу України).

Фактично Агентство не виконувало вузьких функцій саме щодо земельних ресурсів. Їх здійснювали чинні органи виконавчої влади, сільськогосподарські, водогосподарські, лісогосподарські органи і ін.). Воно є центральним органом виконавчої влади держави з питань регулювання

земельних відносин, що законодавчо унормовано.

Проте трансформаційні процеси в земельній сфері, проведені в Україні не реформаційним шляхом, який передбачав поступовий інституційний розвиток існуючих та створення нових суспільних інститутів, а революційним, коли старі інститути зламани чи переважно просто ліквідовані, вимагають термінового створення нових інститутів та формування сучасного інституційного суспільного середовища.

Саме так відбулося в нашій країні – розгорнулася урядова та суспільна дискусія з приводу ліквідації корупційних вертикалей в органах виконавчої влади, в тому числі в державній землепорядній службі в особі Держземагенства України – аж до їх реорганізації та перетворення.

Так, Постановою Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2014 року № 442 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» утворено Державну службу України з питань геодезії, картографії та кадастру, реорганізувавши Державне агентство земельних ресурсів України шляхом перетворення.

Таким чином у різні роки з метою «оптимізації» системи центрального органу виконавчої влади зміст діяльності цього органу не змінювався, а постійно змінювалась його назва й підпорядкованість, а саме: Держкомзем – Міністерству екології та природних ресурсів України, Держземагенство – Міністерству аграрної політики та продовольства України, Держгеокадастр – Міністерству регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства.

Державна служба України з питань геодезії, картографії та кадастру

(далі – Держгеокадастр) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Віце-прем'єр-міністра України – Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства, і який реалізує державну політику у сфері топографо-геодезичної і картографічної діяльності та земельних відносин, а також у сфері Державного земельного кадастру.

Держгеокадастр у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

Згідно з Законом України «Про центральні органи виконавчої влади» (ст. 5 ч. 9) та п. 6 Порядку здійснення заходів, пов'язаних з утворенням, реорганізацією та ліквідацією міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 20.10.2011 року № 1074, у випадку перетворення органу виконавчої влади права та обов'язки органів виконавчої влади покладаються на новостворений орган виконавчої влади. Тобто на Держгеокадастр покладено виконання повноважень Держземагенства України.

Отже, згідно з ч. 2 ст. 17 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади», центральні органи виконавчої влади утворюються як агентство, якщо більшість його функцій відносяться до функцій з управління об'єктами державної власності, що належать до сфери його управління, або як служба – якщо передбачене

надання адміністративних послуг фізичним і юридичним особам.

Однак, положення не враховує зміни основного завдання реорганізованого центрального органу виконавчої влади шляхом перетворення агентства в службу, з залишенням функцій попереднього органу виконавчої влади та без врахування специфіки діяльності органу, до сфери управління якого він входить.

Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України (далі – Мінрегіон) є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади (відповідно до Положення про Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 30 квітня 2014 року № 197), який забезпечує формування та реалізує політику у сфері будівництва, архітектури, містобудування, а також забезпечує формування державної політики у сфері архітектурно-будівельного контролю та нагляду, у сфері топографо-геодезичної і картографічної діяльності, у сфері земельних відносин, землеустрою, охорони земель (крім використання та охорони земель сільськогосподарського призначення) і з питань Державного земельного кадастру.

Разом із тим, Положенням про Державну службу України з питань геодезії, картографії та кадастру до повноважень Держгеокадастру включено ряд функцій з управління об'єктами державної власності [5]:

- розпорядження землями державної власності сільськогосподарського призначення в межах, визначених Земельним кодексом України,

безпосередньо або через визначені в установленому порядку його територіальні органи;

- вносить у встановленому порядку пропозиції щодо розпорядження землями державної та комунальної власності;

- бере участь у розробленні та виконанні державних, галузевих, регіональних та місцевих програм з питань регулювання земельних відносин, раціонального використання земель, їх відтворення та охорони, встановлення меж області, району, міста, району в місті, села і селища, у проведенні моніторингу земель, територіальному плануванні;

- забезпечує підготовку та здійснення організаційних, економічних, екологічних та інших заходів, спрямованих на раціональне використання та охорону земель, їх захист від шкідливого антропогенного впливу, дотримання режиму використання земель природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення, інших територій.

Вказане передбачає здійснення Держгеокадастром функцій з використання та охорони земель сільськогосподарського призначення, що, у свою чергу, не є предметом діяльності Мінрегіону. Таким чином Держгеокадастр виконує функції, які не будуть координуватись та спрямовуватись Мінрегіоном, а Мінагрополітики не матиме повноважень з контролю за виконанням функцій з використання та охорони земель сільськогосподарського призначення.

Положенням про службу Держгеокадастру передбачено, що цей орган реалізує державну політику у сфері Державного земельного кадастру. Згідно зі ст.1 Закону України «Про

Державний земельний кадастр» [6], Державним земельним кадастром є єдина державна геоінформаційна система відомостей про землі, розташовані в межах державного кордону України, їх цільове призначення, обмеження у їх використанні, а також дані про кількісну та якісну характеристику земель, їх оцінку, про розподіл земель між власниками і користувачами. Разом з цим, Положення про Держгеокадастр не передбачає повноважень з проведення оцінки земель: бонітування ґрунтів, економічної та грошової оцінки земель, здійснення обліку кількості та якості земель. Тож зазначений орган не наділений необхідними повноваженнями для належного ведення та адміністрування Державного земельного кадастру.

Також Положення про Держгеокадастр не враховує функцію з вирішення земельних спорів, а саме: статтею 158 Земельного кодексу передбачено, що центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, вирішує земельні спори щодо меж земельних ділянок за межами населених пунктів, розташування обмежень у використанні земель та земельних сервітутів.

Висновки.

Отже, у відповідності до Положення про службу Держгеокадастру, не зрозумілою є мета реорганізації центрального органу виконавчої влади, до якого переходять всі права та обов'язки агентства.

Тому з метою підвищення ефективності державного регулювання земельних відносин, розмежування функцій державного управління з господарськими, у зв'язку з неза-

вершеністю земельної реформи (не завершено земельно-приватизаційні процеси, не забезпечено ефективного моніторингу за станом земель, не створено належної системи Державного земельного кадастру) доцільно у структурі органів виконавчої влади відновити центральний орган з управління земельною реформою та регулювання земельних відносин з координацією його діяльності безпосередньо Кабінетом Міністрів України або Міністерством аграрної політики та продовольства України та надати такі повноваження:

- розроблення законодавчих актів у сфері земельних відносин для формування та реалізації державної земельної політики;

- координація дій з завершення земельної реформи;

- ведення державного земельного кадастру на національному рівні;

- здійснення землеустрою на загальнодержавному рівні;

- ведення моніторингу на загальнодержавному рівні;

- здійснення державного контролю за використанням та охороною земель.

Службу з питань геодезії та картографії залишити у складі Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України

Органам місцевого самоврядування надати такі повноваженнями:

- 1) реалізація земельної політики на регіональному та місцевому рівнях;

- 2) організація землеустрою; ведення земельного кадастру, охорона земель;

- 3) надати право управління землями сільськогосподарського призначення в межах територій громад за умови створення інституту зонування земель.

Список літератури:

1. Гадзало Я.М. Проблеми завершення земельної реформи // Вісник аграрної науки. - № 8. - 2015. - С. 5-10.
2. Державна земельна політика в Україні: стан і стратегія розвитку (аналітичні матеріали) // Національна безпека і оборона. - 2009. - № 3 (107). - С. 2-31.
3. Закон України «Про місцеве самоврядування» // Відомості Верховної Ради України (ВВР). - 1997. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр>.
4. Земельний кодекс України № 2768-III від 25.10.2001. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2768-14>.
5. Положення про Державну службу з питань геодезії, картографії та кадастру, затверджене Постановою Кабінету Міністрів України від 14 січня 2015 р. № 15 // Землевпорядний вісник. - 2015. - № 2. - С. 60-64.
6. Закон України «Про Державний земельний кадастр» № 3613-VI від 07.07.2011. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3613-17>.
7. Третьак Н.А. Развитие системы управления земельными ресурсами как экономической функции собственности на землю: монография. - Херсон: Гринь Д.С., 2013. - С.178.

References

1. Hadzalo, Ya.M. (2015). Problemy zavershennya zemel'noyi reform [Problems of completion of land reform] Journal of Agricultural Science, 8, 5-10.
2. Derzhavna zemel'na polityka v Ukraini: stan i stratehiya rozvytku (analytychni materialy) [State land policy in Ukraine: Current State and Development Strategy (analytical materials)] (2009). National Security and Defence, № 3 (107), 2-31.

3. Law of Ukraine "On Local Government". Available at: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр>
4. Land Code of Ukraine. Available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2768-14>
5. Polozhennya pro Derzhavnu sluzhbu z pytan' heodeziyi, kartohrafiyi ta kadastru, zatverdzhene Postanovoyu Kabinetu Ministriv Ukrayiny [The provisions about the State Service of Geodesy, Cartography and Cadastre, approved by the Cabinet of Ministers of Ukraine] (2015). Land Management Journal, 2, 60-64.
6. Law of Ukraine «On State Land Cadastre». Available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3613-17>.
7. Tretyak, N.A. (2013). Rozvytok systemy upravlinnya zemel'nymy resursamy yak ekonomichnoyi funktsiyi vlasnosti na zemlyu [Development of land resources management as the economic functions of land ownership]. Grin, D.S., 178.

Дорош О.С.

РЕФОРМИРОВАНИЕ СИСТЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ ЗЕМЕЛЬНЫХ РЕСУРСОВ В УСЛОВИЯХ ДЕЦЕНТРАЛИЗАЦИИ ВЛАСТИ

Статья посвящена проблемам, связанным с реформированием системы управления земельными ресурсами с момента начала земельной реформы и по настоящее время. Такая потребность возникла из-за очередной попытки осуществить реорганизацию структуры земельных органов. На основании проведенного анализа относительно полномочий центрального органа исполнительной власти, органов местного самоуправления установлено, что вновь служба Держгеокадастру не способствует эффективности системы управления, прежде всего на национальном уровне, поскольку осуществляет функции не предусмотрены как «Положением о Держгеокадастр», так и другими норма-

тивними документами. Крім того, на місному рівні виявлено отстранення міссного самоуправлення в рещенні вопросів в сфері земельних отношеній. В коначном итоге – предложено перераспределение полномочий на системной основе на рівні центральних органів исполнителной власти и органів міссного самоуправления с целью реформирования системы управления земельними ресурсами с учетом децентрализиационных процессов в Украіне.

Ключевые слова: управление земельными ресурсами, Госкомзем, Госземагенство, Держгеокадастр, Минрегион, Минагрополитики, функции, полномочия, центральные органы исполнителной власти, органы міссного самоуправления.

Dorosh O.

REFORMING OF LAND MANAGEMENT SYSTEM UNDER AUTHORITY OF DECENTRALIZATION

The article is devoted to the problems related to the reform of land management from the beginning of the land reform ill the presentine. This need has arisen due to making another attempt to reorganize the structure of the land structures. With the launch of the land reform established the State Committee of Ukraine for Land Resources in 1992. To speed up land reform and land privatization in 2001 formed the administrative bodies of the State Committee for Land Resources of Ukraine. In order to improve the sys-

tem of state land management in 2011 created the State Agency of Land Resources of Ukraine, which was reorganized in 2014 into the State Service of Ukraine of geodesy, cartography and cadastre. Over the years, in order to «optimize» the system of central executive body, content of this body has not been changed and constantly was changing its name and subordination, namely: the State Committee for Land Resources – Ministry of Ecology and Natural Resources of Ukraine, the State Agency of Land Resources of Ukraine – Ministry of Agrarian policy and Food of Ukraine, State Service of Ukraine of geodesy, cartography and cadastre – Ministry of regional development, construction and housing.

On the basis of analysis concerning the powers of the central executive authorities, local authorities found that the newly formed Service State Land Cadastre das not contribute to the effectiveness of the administration, especially at the national level, as these features ave not provided by «Regulations on State Land Cadastre» and other regulations. In addition, the local level detected removal of local government in matters of land relations.

In conclusion, proposed system based redistribution of powers on the level of central executive bodies and local authorities to reform the system of land management with regard to decentralized processes in Ukraine.

Keywords: management of land resources, Goskomzem, Goszemagenstvo, Derzhgeokadast, Ministry of Regional Development, Ministry of Agricultural Policy, functions, powers, central executive authorities, local self-government.